

MEIE - MATS.

Fr. R. Kuntzwilli rist.
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

2017

No. 35.

Kui ma lugu luuletama,
 Hakkan lausa laulemaie:
 Siis jääb walda waatamaie,
 Küla kulda kuulamaie,
 Kuulama minu kõnesid,
 Minu laulu lõksutusi.

 Kesse küla kohtu käiki
 Korra läinud kohendama,
 Peab ka lugu lõpetama,
 Asja selgeks ajamaie.

Kahtlustamispoliitika.

„Materdan „Meie Matsi“ õige surnuks, siis on meil — kodanlastel — hea elada,“ harutab ja otsustab „Päewaleht“ iseeneses. „Missuguse abinõu walin, missugune on kõige mõjuwam? Tõrwamine — ei, kahtlustamine! . . . Oot, oot, Mats! Mina tahan sind maha teha. Sina oled sakste rahaga ära ostetud, sina oled rahwa äraandja!“

Ja niisuguse mõttega ja kahtlustamisega jookseb „Päewaleht“ nr. 270 pikas juhtkirjas „Meie Matsi“ kallale. Kahtlustamine on nüüdsel ajal mõjuwam abinõu teatud isiku käes ja seda abinõu, nagu näha, tunneb „Päewaleht“.

„Päewalehe“ kops läheb sellepärast üle maksa, et „Meie Mats“ linnawalimiste puhul sõnakese kaasa räägib. „Päewaleht“ arwab enesel selleks üksi monopoli olewat, arwab, et „Päewaleht & Co“ üksi tohib oma kasude kohaselt seda walgustada.

Ja missugusid mehi kaitseb „Päewaleht“? Wõtke „Meie Mats“ nr. 33 ja 34 kätte, siis leiata, et Kilulinna linnaisade 4-aastase tegewuse mälestuseks mõned pildid on toodud: seal on von Bitter, Kärspann, Trube, Koklon, Tarakann ja mitmed nende sarnased wolinikud, kes rahwa ja linna laiema elanikkudekihi kasusid lubasiwad ja lubawad kaitsta, kuna aga oma kõhuküsimus esimese plaani peal oli. „Päewaleht“ jätab seda targu nimetamata, et Kilulinna parematest wolinikkudest mitte kusagil pilkes juttu ei ole tehtud.

„Päewaleht“ arwab, et majaperemeeste kasusid üksi kaitsta tuleb, ega's ta muidu selle kildkonna healekandja ei taha olla. Tema arwab, et siis kõik hästi korda on läinud, kui sõna „Eesti“ wolikogus on wõitnud, ja tahab ilma ees wälja pasundada, et kõik need, kes endid Eesti nimega ehivad, kõige aatelisemad rahwasõbrad on. Kes aga praeguses Kilulinna wolikogus ja linnaametis on käinud ja seal tegemist teinud, see on näinud, et seal kõik n'a kaldawäärt ei ole, kui kiidetakse. Seal on eestlaste seas mehi, kellel kõhuküsimus kõige esimese paiga peal on ja siis alles oma kohused.

Peaasjalikult sihhib „Meie Matsi“ pilge eelpool nimetatud partei meeste pihta ja, nagu näha, tahab „Päewa-

leht“ neid herrasid oma isiklise kaitse alla wõtta. Tehku seda, meil on siis selge, et kõhuküsimus kõiki neid ühendab, kes teatud soojade pesade peale soowiwad saada.

„Meie Matsi“ alaline soov on ikka see olnud, et linnaomawalitsus teatud wanameelse partei käest ära peaks minema. Aga ühtlasi hoiatab ta selle eest, et enamus walitsuses edumeelsete partei wanameelsete omakasupüüdjate kätte ei läheks. Sarnasel korral ei tooks wõit soowitawaid tagajärgesid. Sellega ei wõi weel kiidelda, et kõik paremas korras on, kui eestlaste nime kandjad üksi wolikogus on. Sellega ei ole weel laialdase elanikkudekihi asemikka wolikogus. Praeguste linnawalimiste seaduse järele peasewad ainult majaperemehed, suurte äride pidajad ja juhtumisi ka mõni usaldusemees wolikogusse. Tõõrahwas on nii kui na ilma esitajata. Ja nimelt sellest seisukohast on „Meie Mats“ piltisid toonud ja märku andnud, et walimiste puhul eespool nimetatud isikutest ja nende ametikaimudest waikselt mööda tuleb minna.

Et ka meie hulgas mehi leidub, neid ka praeguses wolikogus on, seda terwitab „Meie Mats“ hea meelega ja saab walimiste puhul nende kasuks sõnakese kaasa rääkima. Kahepaikseid pole ta kunagi sallinud ja ütleb neile alati kibedat tõtt suu sisse, olgu need praeguses wolikogus wõi „Päewalehe“ kompaniis.

Paitamisega asja ei parandata, seda teadis omal ajal „Teataja“, kui ta linnawalimiste puhul pilkepiltisid tõi; seda teab praegu ka „Meie Mats“.

Üks näitus sellest, millega „Päewaleht“ Tallinna puudustest tahab üle saada. Kruuli wabriku ametnikud andsiwad tuhandete tööliste nimel linnaametile palwe sisse, et Teliskopli kõnnitee wäga porine on, et seda parandada tuleks. (Seda pole kahel aastal sillutatud). „Päewaleht“ loodab aga porist seega üle saada, et külma tulekul ka ilma linnaametile kaebamata teed ilusaks muutuwad („Päewaleht“ nr. 277).

Nii tohime arwata, et „Päewaleht“ edaspidi kõigi hädade ja puuduste puhul käed risti paneb ja silmi taewa poole pöörates ütleb: „Ärgem kaebagem, peale surma saate kõik head kätte!“

See on „Päewalehest“ wäga tubli, et ta „Teataja“ naljalisa piltisid pihtakäiwateks ja kisendawate tõeasjade wäljatoomist kõlbliseks rahustamiseks nimetab. Selles arwamises on ka „Meie Mats“, kui ta neid piltisid waatab, iseäranis aga seda köietantsijat, kellel suur a alehtederull kaelkoogu otsas on ja tasakaalu kõwade ja torukübarate ees püüab pidada („Teataja“ naljalisa nr 233, 1903 a.).

„Meie Mats“.

Udu.

Hiljuti tõi „Päewaleht“ Pariisist wäga tõmurikka sõnume.

Seal olnud „18. novembril jarnane häda, mis muidu ifka Londonile omane on: paks udu kattis linna ja muutis päewa peaselt ööks, öösel aga lämmatas ifegi elektrivalguse.“ See pani kõige liikumise seisma, uulitsaraudtee liikumine wõis ainult tõrwaküünalde walgusel sündida. Kuid ometi tuliwad mitmed õnnetused: üks inimene jäi waguni alla ja sai surma, teises kohas oli waguni lokkupõrkamine ja wiis inimest saiwad wiga. Kõige kurwem oli aga lugu ühe pulmarongiga, millele ringraudtee peale jooksis. Hulk pulmalisi on wigastatud, mitmed surmatud, kolm noort neidu täiesti purustatud; kutsar leiti mõne jülla kauguselt jurnult. Noorik jäi küll wigata, ehmatas aga nii raskest, et haigeks jäi. Ka mujal pool on udu mõjul õnnetusi olnud. Belgia raudteel jooksis üks rong teise peale; paarikümme inimest saiwad wiga.“

*) Parwendused meie poolt.

„M. M.“ toim.

Eks ole kole?

Igatiis wõib ifegi arwata, misjuguft ennekuulmata sensatsiooni niisugune teade sünnitas ja kui „tiine“ ta tagajärgedest oli. Mehe tirash tõufis 4 tuhande pealt kofe maksimumini, mis rotatsioon üleüldse walimis trükkida wõis; aktsionärid pilgutasiwad ifksteifele lõbus-kelmikalt filmi ja kirjutatiwad eelarwesse puhta kasu rubriki 75 tuhande ajemele 175 tuhat. Wäljamaa osakonna kirjutaja kaasulajad pigistasiwad piisarfilmil ta kätt ja soowisiwad õnne. Juhtkirjanikud awaldasiwad foguni täbarat arwamist, et ta, kui uuendatud lehe efimefed juhtkirjad maha arwata, udurikkufe poolest neid üle lööma kipp wat. Mõjust, mis udufõnum lugejate peale awaldas, ei maksa pikemalt kõneldagi. Küllalt, kui tähendada, et ta otse pikalipaiskaw ja teatud määrani foguni rewo-lutsioneeriw oli. Minult mõned ifskifud jäiwad külma-werelifeks ja ei reageerinud ei nii, ega teifiti. Mõned teifjed ifskifud jälle püüdsiwad seletada, et postitalituses päris andeksandmata forralagedus walitfewat: „Päewalehe“ teife wäljaande, mille lugejad enamaste kuu peal elawad, olla postiametnikud linna mööda laiale jaatnud ja efimefe wäljaande — furat teab kuhu kupaatanud. Kui neile ära seletati, et mitte post lehti linnas laiale ei kanna, waid poisfid, siis kehitasiwad nad õlasiid ja läksiwad minema.

Wõrdias.

**Kahte seltsi saksad kisk'wad
Isekeskis meie maal:
Besti saksad, Saksa herrad
Oma wahel waidlewad.**

**Ühed hüüdwad: „Eesti! Eesti!“
Teised „Saksa!“ karjuwad.
Wastamisi wägisõnu
Meie herrad loobiwad.**

**Kus on wahe? Siht ja püüe
Pea ühesugused.
Ühtewiisi kahed saksad
Wastastega wõitlewad.**

**Saksa saksad tembeldada
Teisi püüdwad punasteks.
Aga Eesti saksad hüüdwad
Wastalisi mustadeks.**

**Olgu mees küll rahwameelne,
Puntub Eesti sakstesse —
Musta nime kohe pärib;
Näe, kuis saksad wõitlewad!**

Mart Mõru.

Hirmus saladus.

(Roman «Pinkertoni kirjanduse» stillis.)

Sissejuhatus.

„Juku, kas magad? ...“

„Ja, ei! ...“

„Noh, pane siis ennast riidesse ja jookse pagari juurde ... Ma tahan kookisid ...“

„Aga, Liisa, nüüd on ju õö: kõik kaplused on ammu kinni! ... Kust ma neid siis saada wõiksin! ... Kas sa ei taha kuremarjajooki, seda ju on? ...“

„Ah, sina siis ei armasta mind? ... Ja seda ma ka arwasin! ... Kaabakas! ... Sa ju tead väga heaste, missuguses seisukorras ma praegu olen? ... Hea küll! ... Seda saan ma sulle ta-a-su-ma! ...“

„Aga mina ...“

„Wait! Mine ja too, kui mind armastad, aga kui ei, ära ka ise ilmu ...“

Juku tõusis woodist üles, pani kiirelt riidesse ja läks. Trepil peal tuli temale must kogu wastu ja kadus.

Esimene ja wiimane jagu.

Üheksa kuud läks mööda.

Luulelik maikuu-öö. Kuu kui sirp paisis ülevalt ja walgustas linna ääres olewat jalgteed, mida mööda rõemsas tujus ilma jaluta inimesekogu edasi liikus, tasa, midagi arusaamata wiisi wilistades. Käes hoidis ta wäikest „Teataja“ sisse mässitud pakikest. Ta ligines ühe wäikese majakese juurde ja lõi kolm korda akna pihta; nõndasama wastati ka temale ja uks awati. Ukse peale ilmus imeilus naisterahwakuju, lahtiste juukstega ja määrinud särk seljas ... Põrandal oli weri.

„Liisa! ...“ iseenesele, aga väga kurjalt ja karmilt: „siin sinu laps! ... Ta on surnud, aga weel soe ... Ma tean, kelle oma! ... Wait, wilets naisterahwas-ahw! ... Ära wabanda! ... Sina ainukene tema ema! Ah, ah, ah ... Liisa, kas sa ei taha kookisid? ...“

Ja maja seinad wankusiwad hirmsa, kohutawa naeru all ... Lõhnas wiinast ...

Alles nüüd sai kõik Liisale selgeks: tema lapse isa ei ole mitte tema isa, oli aga onu, sugulane, kälis, joodik — kõik — mis tahate — aga mitte isa ...

„Wilets lapsuke! ...“

Ja ta kisendas metsliku healega ning suri, ühes enesega kaasa kandes sinna ilma seda hirmsat, arusaamata saladust.

Lõpp.

Ära kurda, Tallinn!

Ülemaaline ... Eesti ... Wäike Eesti rahwas!

Süda süttib põlema, weri hakkab wemmeldama. ... Need sõnad on ju nii omased. ... Oh sa püha Taaralinn! Sa prohwetite asupaik! Millal jõuan sinu pinnale? Millal kuulen sinu magusat wäiklust, sinu suurepäralisi ülemaalisi kukerkutisid, sinu Rütli uulitsa rahwameelseid parempoegi? Millal näen neid hüppepidusid sinu kuulsas ülemaalisel rahwakõrtsis?

Ei ialgi! Nüüd pean ma Tallinnas metslaste seas wiibima, kuid süda on minul ikka sinu juures, sa kallis Taaralinn! Ja weel see Eesti „tübude“ selts! ...

Oh, ma ei suuda enam. ... Lugeja, kas tead, mis see tähendab, kord niisuguse „tibu“ omanikuks saada? ...

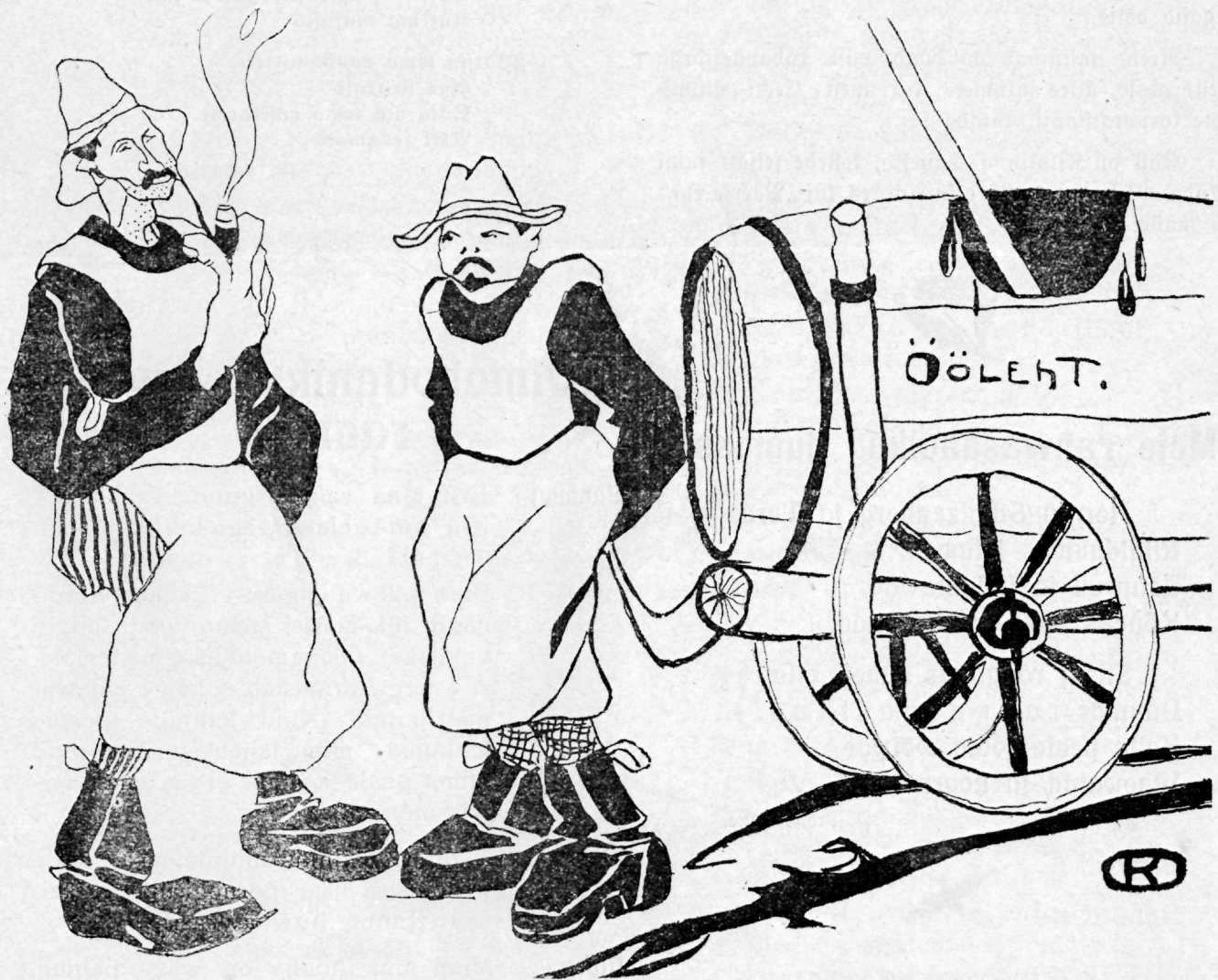
See on pehmus, tasasus, mahedus, näeratus, waiksed pisarad, ohked, õnn ja rahu ...

See on väikene walgejuukseline, just kui munakoore alt kooritud Eesti noorik „tibude“ seltsi maximum - programmi järele . . . Mu Jumal, kui niisugune veel Eesti ülemaalisest söögi-köögist läbi on käinud ja iga aasta Eesti väljanäitusele pitsikesi ja padjakesi on kandnud, siis valmistab ta sulle maa peal Eesti taewariigi! Eesti moodid, Eesti padjakesed, Eesti pitsikesed — see on väline õndsus. Eesti roogadega tungib ta kõhu kaudu sinu südamesse — see on sisemine õndsus, armastus.

Lugeja, kas süda väriseb rõemu pärast, kui utekese saba? Kuid arwa veel. See on alles eesmärk, mille poole Taaralinna Eesti „tibude“ selts hoowab. Kui kõrge eesmärk! Kirjanikud, algupäralised ja järeleaimatud! Miks on Teie muredel palju lapsi ja miks laste neid oma südames lallus nägudega pidutseda ja monopolkat rüübata? Kõrwale mu-

red kõige oma lastekarjaga! Wõtke sulg kätte ja kirjutage Eesti neiust, ümargusest, pehmest, just kui munakoore alt wõetud kanapojukesest, peenemaitselise Eesti moodi järele riides, ilus, waikne, meeldiw; kirjutage ühisest väiksest Eesti rahwast, tema ühistest kasudest, siis panete Eesti kodanlusele nurgakiwi, mida kuri ei kõiguta ega punane häwita. Waata, sa pime Tallinn, kui palju sa ülemaalisest Eesti haridusest maha oled jäänud, kuid ära kurda, Tallinn, sest isa on sinu peale armulik olnud: ta läkitas eduerakonna sotsialmõtteleja sinu tumedatesse oludesse, et ka sind ülemaalisesse Eesti joowastusesse upitada ja oma tiibade alla koguda.

Nõel

Wana mustufewedaja: «Noh, wa' luigelaos, kudas uus amet lähleb ka? Sa oled ju wa' Pärduku Andreie aami ette atunud. Aga seda ütlen ma sulle amettwenna poolelt — ei tee eduerakonna fönnik olegi na' hea wedada. Sallib, kurat, nagu kunagi hapnenud wirts!»

Luigelaos: «Pole wiga, pole wiga, amettwend! Ega tee hals terwiit tapa. Selle eest on palk aus. Lalen aga willkopa liikuda, et wulin taga!»

Ütles.

Kurrrrraat! ütlesivad Hilulinna linnaijad, kui nad „Meie Matsi“ lugesivad.

Nüüd teen enese jälle natukene kuuljamaaks, ütles Purischewitsch, kui ta duuma jaalis wilet puhus.

Fulgeste, wennad, nüüd tööle, ütlesivad „Uue Uhijuje“ liikmed, kui nad pahnalehed omale olivad ostnud.

See oli talle nii paras, nagu rufikas filmauku, ütlesivad „edumeelsed“ mehed, kui pahempoolne ajakirjanik wangi wõeti.

Raudpea.

Küll on aga koa sõnad, lõikawad reesed jüdamesse nagu nuaga, ütles Waia Wiin kirikus Kana-pea Kadri ja hakkas ise warinal nutma

M. Soonitseja.

Need annawad tal vähemalt wiis aastat lõhkuda, ütles kaupmees naijele, kes oma furnud mehele jurifingasid ostis.

Need tattninad lähewad wiist rabapüüsidega duelli peale, ütles talumees, kui uuest Cesti üliõpilaste korporatsioonist kuulda sai.

Küll on Hilulinna hanesid, kellede seljast julgi kattuda wõib, ütles Pärdu Andres, kui „Päewalehe“ ära müüs.

Meie rahwasaadikud duumas.

Herrad Schulzenberg ja Teras Riigiduumas istuwad, Istuwad ja katgutawad, Kõneks suud ei awa nad.

Siiski räägitaks': meil olla Duumas r a h w a s a a d i k u d , Kelle peale loota wõiwat Waewatud ja koormatud . . .

W. Proletarlane.

Mätta Mart (kooliõpetajale õlut pakkudes, mida see aga mitte ei joo): „Noh, mis see tähendab, et sa änam õlut ei joo? Kas oled koa mõneks timukraadiks hakanud wõi?“

Kui sulle klaasitais wiina pakutakse — ära löö siis mitte klaasi kokku, sest wiin „läigib“ maha.

Kui sulle täit wabadust lubatakse — ära rõemusta weel, sest wabadus on sellest lubamisest alles kaugel.

Rah. El.

Äpardus.

Õhtul läksin kallimaga
Metsa kõndima,
Oli ta nii maha, waga,
Mehelt rääkis ta.

Käikäes me' kõndisime,
Pilgud puutusid
Kokku — kuid siis sündis ime,
Kui ma mususid

Wõtsin tema rooõhultelt,
Aga sirakaid
Sain ma tema rufikatelt
Ükki sedamaitd . . .

M. Soonitseja.

Ilmakodaniku päewaraamat.

Jaanuuar: Just täna sain 6 kuud wanaks . . . Kui vähe elatud, aga kui palju kannatatud!

Paar päewa tagasi. Esimest korda nägin ma Marie (tema toodi mulle hoidjaks). Peagi meeldisin ma temale, ja praegu armastab ta kõige palawamalt mind. Kuid kahjuks peame lahkuma; mina lähen steriliseeritud piima peale ja teda ei saa enam tarwis olema.

Weebruuar: Tädi poeg kinkis minule nisa, mille tagumises otsas pornografiapilt seisis. Kaunis huwitaw asi!

Märts: Minu uus hoidja on väga pehme, roosa põskede ja suurte siniste silmadega. Kahjuks ei ole ta aga just väga noor, aga noh, eks lähe! Aga musud, oh musud, kui palawad nad on!

- Aprill.** Suur tuul ja pimedad ööd. Küll on armas sarnasel korral hoidjaga kahekesi pimedas toas olla; wäga, wäga armas!
- Mai.** Käes on kewade. Süda ihkab armastust. Meie sõitsime linnast maale. Sain naabrineiuga tuttawaks. Wististe leian wastukaja ta südames, sest et minu kingad ja tema kingad kõrwu aia peal kuiwawad.
- Juuni.** Tellisin omale lihakooki, toodi aga wedel muna. Kaabakad!...
- Juuli.** Ühes tädipojaga läksin „waba armastuse“ klubisse — tühja küüni. Esimese koosoleku ajal, kui tuli ära kustati, jooksiwad kõik kisendades laiali.
- August.** Wiina asemel wõtsin pagan teab mida. Kipitseb kõhus. Kingiti minule rumal raamat — piltidega (kaane peal suur kukk), aga mul on ju omal padja all — „Naiste peegel“.
- September.** Eila öösel käisin tema juures toas, aga ta on ju nii otsata rumal. Täna nägin ma teda ühe wärwimütsimehega hulkumas. Oh naised!...
- Oktober.** Südant waewawad kõiksugu mõtted. Aga olgu, wärwimütsimehele pean kahewõitluse määrama.
- Nowember.** Täna olin tohtri juures. On kaunis tark mees ja tunneb kaunis heaste meeste nahahaigusid. Soowitan teda ka oma tädipojale.
- Detsember.** Elu, see on rumalus. Naised, wiin, kaardimäng ja jälle naised ning tohter... Kas maksabki elada?! Leidsin kapsalehe ja terve päew istun ta all, wahest ehk tuleb kurg ning wiib mind ära. Wõib olla, ehk toob jälle tagasi?... Ei, parem wõtan kihwti...

Kudas sa haljale oksale peased.

Ajakohane juhatus.

Tahad teada, kudas peaseks
Haljal' oksale,
Siis sa kõige esmalt teisi
Pane tähele.

Ainult teiste teguwiisi
Õpi tundma sa —
Kudas teised ette teewad,
Sa tee nõnda ka.

Waata, isand Luigelaos sul
Seda õpetab:
Tema terve eluaja
Wärwi wahetab.

Rahaahnus elutee peal
Teda juhatab,
Ühest erakonnast teise
Tema lipsatab.

Kust ta rohkem raha loodab,
Kohe on ta seal —
Ikka luigeraswa moodi
Ujub kõige peal.

Esmalt koolmeister ja köster
Oli Luigelaos,
Pärastpoole misjonäriks
Hakkas Luigelaos.

Sellest astmest kõrgemale
Warsti ronis ta
Ja siis „ristirahwa risust“
Hakkas elama.

Selle peale oma ette
Katsus õnne ta,
Rahwa ette oma mõtteid
Kandis „Koiduga“.

Selle järel tema oli
„Timukraatlane“,
Aga mõtelge! — nüüd tema
Koodijaanlane!!

Koodijaanlaste „Öölehte“
Nüüd ta toimetab.
Pagan teab, kus poole tema
Sealt weel lipsatab?!

Küllap linnanõunikuks
Loodab saada ta,
Wasest nõõpidega westi
Endal' tahaks ta.

Wist ta seda mundrit ammu
Taga igatsen'd,
Ega's tema muidu poleks
Maja ehitan'd!...

Selle herra teguwiisi
Õpi tundma sa —
Kudas tema enne teinud,
Nüüd tee nõnda ka.

Kust sa rohkem raha loodad,
Kohe ole seal,
Ikka raswatüki moodi
Uju kõige peal!

Raudpea.

Kilulinna koodiaanlaste pealiku kuigelaose elulugu.

1.

Elutee alguel,
 Jumalafõna walguel
 Pastori laba tasits —,
 Oi, kudas see pasits!

3.

Toimetas «Risrahwarifu».
 Mehel oli hea isu —
 Talueided mune kätte kandid,
 Papiid raha kui raba andiid.

2.

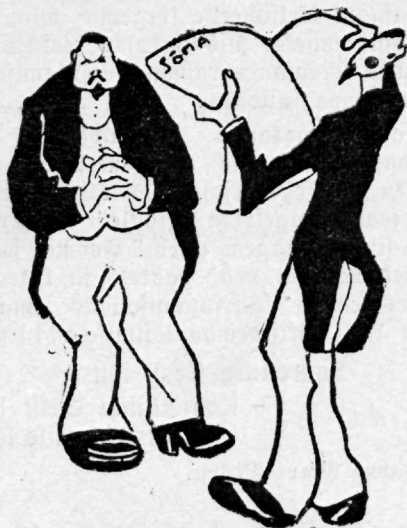
Samojedide maale liis lõitfis
 Patuste sūdameid wõitfis,
 Pajatas tulewaseit eluit
 Kuradiit ja põrguwaluit.

4.

«Koidus» kõndis punaste rada,
 Sie aga mängis mustalada
 «Pühapäwalehte» wõõ wahel kandes,
 Karistufelalkadele kiituit, au andes.

5.

Kauples Koodi-Jaaniga,
Kas lõita saaks «Sõna» laaniga,
Ja kui ali läks nurja,
Wandus püha mees kurja.

7.

«Eesti Kodu» ta tegi. Kunstnik piltsiid tõi,
Aga toimetaja herra käega löi:
«Ah tühja kah! Neid osta ei taha,
Parem kääriga lõikan – ei lee makia raha.»

6.

Siis leda selgeste ära ta nägi,
Et ERE on nõrk, suur punaste wägi.
Ta hakkas «ülemaks selfimeheks»
Ja «Koidu» tegi käremeeliete leheks.

8.

Nüüd ajad on muutunud, leda nõeb mees
Ja põlwitab erelaste herfiogi ees.
Ning erekonna lehtedes joru ta a'ab
Ja kiituit ja raha ta rohkeste laab.

Wäikesele isamaale.

Pühendanud Seejama.

Olgu mis on ehk saagu mis saab,
Säda ju härjagi kaewu a'ab;
Säda just seegi, mis sunnib mind,
Et ma pean lauluga laimama sind.

Kiidetud on sind nõuda ja nii,
Püudused warjul sul koguni!
Läige on aus, kuid läike all weel
Koguni püudub sul mehine meel.

Selle ajani kandfid ja mind,
Selle ajani harifin sind,
Enam ei jõua ma harida sind,
Enam ei taha ka kanda ja mind.

Aga need, kes ei harigi sind,
Piirita rõemul neil paisumas rind:
Lõikust toob neile ju emake maa;
Kõiki ei jõuagi tarwitada.

Kuid sinu agarad harijad —
Waestemajad neid warjawad!
Waibunud neil waprus ja wäsinud waim,
Singesse aga on ärganud aim.

Petnud meid oled sa, kiidetud maa,
Mõjata oli sind harida!
Kui meie lapsi nii petad ja ka,
Mõjata on neil sind armastada....

Üleskuffe.

Trimpa, trimpa, juutene,
Nilpa, nilpa, keelelene,
Keerle, wintis peatene,
Lase tralli, healelene;
Küll saad küllalt watta olla,
Kui saad kõrtsi pingi alla,
Walgete kirpude wahel,
Lutikate keskele!

(Uuem rahwalaul).

Nende, juud wett jooksmata ajawate uuema rahwalaulu sõnadega pööravad kaks allnimetatud Maasaare porujommikamat seltsi maarahwa poole: astugem kokku, napsutajad rahwapojad ja -tütreid, ja pangem ühijel jõul *S a a r e ü l e l i n e E e s l i**) j o o m a p i d u tulewa juwe algul Saarekures toime! Näidakem sellega, et meie, maasaarlaste, mitte faine, lustipõlgaja, ajaga ühes sammuw rahwas ei ole, waid et ka meid alkoholilised kulturapüüded wiina ja õlle sees humitawad. Kandku „Bacchuse“ klaaside ja pudelite kolin maguslailat alkoholilist lõbutunnet Maasaare joodikute keskele, kosutagu meie kõrtsilikku iseteadwust ja uinutagu meid jügwale unele meie pöõritawate südamete ja walutawate peade parandamiseks! Kõweneгу isääransis ka purjutamise sidemed Maasaare ja enam winditaja Süljemaah wahel, kust meie rohkel armul joomawendi ja -õdesid rahatoojate külalistena oma joomapidule ootame!

*) Palume wäga, selle nime all mitte päris eeslid mõtelda.

Peaks pidu heaste rahalist tulu tooma (ja seda wististe), siis lähed see niijuguste ettewõtete jaoks, millel laialisem porujommiline tähtsus ei puudu: osalt Saarekure Eesli seltsile, kui Maasaare jooma-elu kehtkohale, sündsate kõrtstruumide omandamiseks, osalt Konnakihla Eesli Kooliseltsile (tohoh! „M M.“), esimese Maasaare kõrtsemeelse kõrgema wiinawendade algkooli ülespidamiseks, mis tuituma eeskujuna napsitajaid jõudusid Maasaare rahwa purjutamise tõstmiseks liikuma panna suudaks.

Maasaare maakonna joomawennad ja õed! Tahame edasi juua, siis ühel meelel jooma kõik! Tulgem kokku, napsi, karjasaagu, õlle- ja weiniwõtjad, siit ja sealt, kaugelt ja ligidalt! Kus weel kõrtsiid ei ole, sinna asutagem uued! Joomise ja satustawõtmiisega tehkem oma pead raskeks ja kukrud kergemaks — eesolewaks purjutamisetõõks oma joomarahwa, oma kalli kõrtsidemaa tõstmiseks!!!

Saarekure Eesli selts.

Konnakihla Eesli Noorefoo
Kaswatamise selts.

Ara kirjutanud Mart Mõru.

Ajakirjanik.

Ma kirjutun hoolega
Rahwa hädaist ja puudustest,
Ta osiata mureist ja lõpmata raskustest.
Ma kirjutun orjade koormawast tõõst,
Pean aru, kudas peafeda pilkaist õõst.
Ma kirjutun — ja higitilgad langewad palgilt
Suhtkirja märgade ridade peale.
— — — — Ma kirjutun, et mulle kopikas tuleks,
Mis tühjale kukrule toetuleks oleks.

Mart Mõru.

Nagu.

Eestikeelne, saksameelne, nagu „Isamaa“.
Raudne, nagu ametniku süda.
Saab sõimata, nagu mõisateomees.
Ei edene, nagu Wigalas talude ostmise asi.
Haudub, nagu bürokrat seaduseprojektsid.
M. Soonitseja.
Mitmekülgne, nagu „Päewaleht“.
Mitmest tükist kokku lapitud, nagu uus ühisus.
Roosilised tulewikulootused, nagu edu-erakonnal.

Kibe tõõ, nagu sakstel walimiste eel.

Raudpea.

Jesuit.

Kas on Tõllasepal muret,
Kust ta saab,
Mis ta sööb,
Kui leht nälga sureb?
Tema loodab ERE peale,
Aitab ka
Koodita, —
Palukest saab jälle.

W. Proletari lane.

Lasteaia pidul.

Keegi õige lihaw proua pidas südantlõhestawa kõne, milles ta waeste laste nälgi- mist piltlikult kujutas, ja hüüdis lõpuks: „Wae- sus sööb nende terwise ja nalg wiib neid wa- rakult hauda...“

Üks mudilane pistis nina ema kõrwa ligi- dale ja sosistas: Ema ae, kas see sööbki wae- seid lapsi? Mitu ta juba nahka on parkinud?

Nõel.

Eesti suguwõsade uurimise kohta.

Nõo õpetaja hr. M. Lipp on enesele üles- andeks teinud kuulsate suguwendade ja -õdede suguwõsasid üles harutada ja uurida. Sellel otstarbel palub ta enesele kõikide niisuguste kuulsate sugurahwaliikmete üle teateid saata, kellede suguwõsa armsale Eesti rahwale seni- ajani enam-wähem wõeraks jäänud. Mats on kõigest südamest walmis hr. Lipp'u tema tähtsa töö juures toetama ja tahab sellepärast esime- ne mees olla, kes aulise õpetaja herra üles- kutse peale tegelikult wastu huikab. Sellepä- rast teatabki ta siin järgmiste kuulsate meeste kohta teateid, mida suguwõsade uurimise juu- res muidugi suure kasuga wõib tarwitada.

1. R u m m u J ü r i — Eesti Rinaldini. Tema sündimise paik oli Lõuna-Harjumaal. Rapla kihelkonnas, Kehtna wallas. Tema tege- wuse üle leiab arwatawaste kõige rohkem teateid endise Lõuna-Harjumaal „haagrehi“ ar-

hiwist. Kes Jüri esiwanemad oliwad ja kas to- mast ka järeltulewat sugu on järele jäänud — see jääb muidugi auwäärilise uurija üles harutada.

2. W i l l a H a n s, Rummu Jüri ameti- wend, ehk küll kuulsuse poolest wiimastest vähem. Tema kodukoht oli Wiljandi kreisis, Wana-Põltsamaa wallas, Annikwere külas. Tema tegewuse põld oli ka enamaste Põltsa- maa ümbruses. Küllap Wiljandi sillakohtu arhiw selle tegewuse kohta kõige selgemat keelt räägib.

Keegi E e s t i w e n d n i m e g a S e i n. Tema olewat kusagil Narwa taga terwe pe- rekonna ära tapnud ja selle eest kohtu poolt sunnitööle mõistetud. Kui aga surmaotsused riigis moodi läksiwad, pole naljalt inimest lei- tud, kes nende otsuste täidesaatmise enese peale oleks wõtnud. Suguwend Sein on siis esimene olnud, kes wabatahtlikult timuka ko- hused enese peale wõtnud, ja selle tasuks peasenud ta sunnitööst. Kuulu järele jatkawat Sein weel praegu kusagil oma tähtsat tege- wust edasi. Meie wäikesele rahwale on siis sellega sarnane au osaks saanud, et just üks t e m a p o e g a d e s t see oli, kes riigiwalit- susele niisuguse „tähtsa“ ja „tarwiliku“ insti- tuidi tarwitamise juurde, nagu surmanuhtlus on, esimesena tegelikult appi ruttas. Loodame, et Eesti rahwa kultura-ajaloost wapra Seini nim puuduma ei saa.

Kui Eesti suguwõsade uurija ülemalseis- waid teateid kasulikult tarwitada wõib, siis katsub Mats temale ka tulewikus weel sarna- sid teateid muretseda.

„Matsi“ teadetebüroo.

« Tagurlaied »

Kilulinnas walimised
jälle ukie ees.
Wolikogusie ta'ab laada
lga «nellamees».

Sellepäraht rahwail petta
nemad püüawad,
endal' rohkem heali laada
nemad tahawad.

Selleks nad kõik abinoud
ära katfawad.
Kuf ei alta, liis weel wiimaks
raha pakuwad.

Muidugi neil' wähe heali
andwad walijad,
ja nad luurepäralfelt
läbi kukuwad.

Raudpea.

Kudas Wõnnu õpetaja Vares lakste poolt „Isamaa“ toimetajaks waliti.

Sakste koor

(v. Pistolkors, v. Roth ja v. Vuli — ühel healel):

«Sa Vares astu ette ning meil näita rada,
Et teaklime käia sinu jälgedes —
Sa hoia lippu ja meil' ole kilbiks,
Kui waenlased meid saawad waewama!»

Õpetaja Vares:

«Ma tänan Teid, mu armsad selfililised —
.....
Mu nahk on paks, nii ütles Wõnnu rahwas,
Ja —

Õpetajate koor

(Isaas ja Punga):

«Nii kaua kui weel Vares ilmas waewleb,
Ei pea kilp ning paas teist lahkuma;
Ja arm ning õnnistus me «Isamaale»,
Õnn kõigile, kes loewad ja selleist aru saawad,
Mis Vares waagub.

Uko.

Õnnetus.

¶ Franzdorf oli olaw toimetaja —
Tema juhatusel Narwa «Kaja»
Mitu aastat ilmus; ei ta käinud
Kohtu ees, ei politseidki näinud.

Ega nüüd! Oh pergli worstilugu
Wiib «Kaja» kohtu . . . Toimetaja nägu
On mureline. Silmist woolab wesi.
Oh liina tont! Oh neetud laplekäli!

Sind trööstin, Franzdorf! Wiska metia mure,
Seif ega ta liis türmis ikka lure.
Paar kuud ehk laad. See ei ole palju.
Eää oi a w a k s ja kindlaks nagu kalju.

Esimene wesine kõneõhtu Narwas.

Kooliõpetaja R. Eichelman pidas Juhkentali Aleksandri kiriku koolimajas nii wesise kõneõhtu „Wee“ üle, et „Kaja“ narwalasi käsile wõtab, miks nad wesisele kõneõhtule mitte ei ilmunud. Kõne olnud h u w i t a w ja kui teda katsete waral weel täiendada, siis tulla päris õpetlik kõne wälja, mis esimeseks wesiseks kõneks Narwas tuleb lugeda. Peale „Kajapapa“, kes wett hirmus armastab, ei olnud teisi kedagi kuulamas.

Wesihiir.

„Inimeste“ jaoks.

Juurika Joosep läheb Ritsi poodi ja küsib paki tubakat ja teise tikkusid. Kaupmees annab paki tubakat, aga üheainsama toosi tikkusid. Joosepi seletuse peale, et ta terve paki tikusid tahab, wastab kaupmees päris rahulikult:

„Mul weel paar pakki tikka on — need hoian inimeste jaoks; ei wõi sulle praegu rohkem anda!“

Joosepi süda saab täis ja käratab:

„Kurat, kas ma siis ei ole inimene?“ ja wiskab tubakapaki ja tikutoosi leti peale ning läheb minema.

Rah. El.

Kilulinna „Dõlehe“ ühisusele.

Ei liiguta te' sõrmegi
Töörahwaklassi heaks,
Ja siiski tühja luiskate,
Just nagu teid ei teaks!

Teil hoopis ise-„ideal“,
Kus poole tüürite:
Suur Mammon, isand Kapital

On, keda orjate.
Must omakasupüüdmine
On ainsaks sihiks teil;
Nii edutee peal seisate
Te' risti wastu meil.

Küll kawatsete wõrkusid
Me' tarwis — asjata:
Ei arusaaja tööline
Jäe neisse siplema!

W. Proletariaane.

Baali kumardajad.

„Ilmaots on lignemas!“
 Ustjaid kurtma kuuleme,
 „Paganusetont on jõudnud
 Otsaga ju Gestiisse!“

Kurtjatel on juladõigus:
 Gesti on täis paganaid,
 Kes siin wõtivad kumardada
 Tähje sitajumalaid.

Paljud meie „rahwameelsed“
 Suure alanduse fees
 Nikutawad oma põlwi
 ENG-konna Baali ees.

Hansson, Tõllasepp ja Luiga,
 Käremeele Hankogi
 Laulwad kooris hõifianna
 Jumalale Grele.

Taaralase ja Wiljalinnase
 Suitsiwad ohwrialtarid,
 Pärnu, Walga, Rakupilli
 Täis on Baali jüugriid.

Minult Tallinn — see on jäänud
 Kõikumataks senini,
 Pole ta weel ohwerdanud
 Paganate Baalile.

Nüüd on Baali misjonärid
 Lindanijas wirgalt tööll...
 Saame näha, kuu suudab
 Kindlus wastu panna weel.

* * *

Lõmitagu „radikalid“
 Sulgal ENG Baali ees;
 Waetwast toob see mingit muutust
 Selle ilmaruumi fees.

W. Proletari lane.

Kaks teed.

Alma mater'i tarkuse rinnal
 Õpiwad noored, et kodumaa pinnal
 Haritud tegelasteks saakli'd,
 „Rahwa kafuks“ waimupõllul wagufid a'akfid.

Kui aga felja taga on tarkufekoda,
 Siis noorte ees lahti on elus kaks rada:
 Læ'ed efimeft — awad rahwale tegude falwe,
 Læ'ed teift — pärid rahamehe wäimehe põlwe!

Ja noormees lööb kahtlema — mida nüüd
 teha:

Suur rahwamehe au. Aga polegi paha,
 Kui rammufa rahamehe wäimeespoeg oled,
 Eks pakfuks fiis paifu ju peagi paled.

Ja õige lühikefe kaalumise järel
 Teeb otfufe noormees, läheb kodanlase perel'
 Wäimeheks. Elu meil näidanud ammu,
 Et rahwamehed astunud farnase fammu.

Mart Mõru

Talumehe häda.

„Raha, raha! — anna raha!“
 Seda kisa igal pool,
 Pööra sammud, kuhu tahad —
 Pärts häda sellel lool.

Juhtub nägema sind parun,
 Kohe kärgib kurjaste:
 „Jüri, lontrus, rent sul wõlgu,
 Millal ära maksma see?“

Lähed mööda wallamajast,
 Jälle süda wabiseb:
 Maksud wõlgu — kes teab, kudas
 Haamrimees ju ligineb!

Isegi, kui pühakotta
 Astud sisse pahwele,
 Kuuled: siingi wastik mammon
 Saanud sõnaõiguse . . .

Rahanorimise kisast
 Kõrwad aina huugawad:
 Jumal teab, kui kauaks nõnda
 Nad weel sõna kuulewad!

Kui ka wilets põllunäru
 Rublatükka kaswataks,
 Kahtlane, kas sellest weelgi
 Kõigil' poole ulataks!

W. Proletarlane.

„Öölehe“ marss.

Ere pojad, edasi
 Ast'gem oma radasi,
 Ülistagem kodanlust,
 Kaitskem eraomandust!
 Koodimees rongi ees
 Wibutagu kooti käes:
 Maha kõik, kes punased,
 Tagurluse wastased!
 Eesti aadel — Eesti saks —
 Tõusku wõimuks wägewaks,
 Et kõik roomawad ta ees,
 Olgu von wõi talumees!
 Kellel kõht on jumalaks,
 Mammon aateks ülemaks,
 See on õige erimees —
 Mütsid maha selle ees!

W. Proletarlane.

Talwelaul.

Päewad pilwes; pikad ööd.
Külmataat on algan'd tööd.
Tuisk käib üle Lasnamäe —
Vindanifas talw on kae'!

Külm on mäe peal ülewal,
Külm on rannas paadi all.
Vähi pükste tungib tuul:
Sinine wa' Jussi huul!

Wana Jürka ei saa und,
Paadi ääre alla lund
Loobib maru . . . Wali talw, —
Jürka lugu tõeste halw! . . .

„Dwigateli“ wärawas
Waene töomes ootamas.
Tööta juba mitu kuud
Leiba nõndwad laste suud.

„Vähep mees . . . Si olep tööd!“
Pingu mees tõmbab wööd.
Tõttab koju: pere ees;
Naise, laste filmad wees...

Cesti faksad sõjateel:
Ole kindel, Cesti meel:
Jõnab walimiste sõit,
Siis peab meile jääma wõit!

Kuulus Pärdi „Päewaleht“
Sakstel toruks. Päril eht
Kodanlase aruga
Mängib Luiga „toruga“ . . .

K. Stephan ja „Metropol“
Teewad „tina“ . . . Waat' kus hool!
Pinna aga wäänab pead:
Tühi saal ei ütle head!

Noortemeeste lõbutee
Ohtuti wiib „Wirusse“.
Tihhi Juhkentali pool
Puis teeb lõpu armulool.

Kurwad Teliskopliis puud:
Siin on lõppen'd „randewund“.
Kurb ja tühi Kadriorg . . .
Mõnel rõemu toob wast kurg . . .

Ilmad külmad . . . Pikad ööd.
Külmataat teeb oma tööd.
Tuisk käib üle Lasnamäe —
Vindanifas talw on kae's!

Mart Mõru

Poifs, mis sa töinad? Kas laid koolist
paha tunnistuse wõi ehk ei faanud koguni teise
klasfigi?

Jah, papa, need neetud fötfolistid on
klasfiwahed nii fuureks teinud, et ei pease
kudagi . . .

Nõel.

Narwa Schillerid.

„Kaja“ on kange laulumees, ei lähe mööda
mingit tähtsamat juhtumist, kui T. M. K ü l a
oma kannelt „Wõitleja“ lünnipäewaks ehk
mõneks muuks juubeldufeks ei pühenda. Te-
mal abiks on w ä h e m a d w e n n a d, kes
weel „ei jakfa lõdida“ ja ometigi falmimõe-
duga luurt lõda peawad. Näitufeks luuletab
„Kajas“ keegi R. Paulus (õigem Saulus).

„Kord kurtsin ma sõbra'e:
„Otsatu walus on see
Et luuletused mis saatsin trükkida
On wiimseni jäetud awaldamata!“
„Miks wastu ei wõetud,“ küsis ta,
Ehk liig kõrget tasu nõuadsid sa?
Kuid nii, siis vähemaga oleksid leppima
Ja mitte nii ahne olema!“
Kõigiga oleksin leppinud ma
Ja ometi ei wõetud neid trükkida!“
„Wahest mõtteta oliwad ehk luuletused siis?“
(Sõber ei teadnud, missugune oli neil wiis).
Sind sõber, wõin u s a l d a d a,
Sulle kõrwa tähän s o s i s t a d a,
Miks ei wõinud nad i l m u d a,
Trükkiseadusega ei jäksa weel sõ d i d a.“

Waene luuletaja, kes ka „Kaja“ „trükki-
feadufega“ ei jakfa weel lõdida!

„Uku“.

Köstri herra juhtnöör.

Näita elus waga nägu
Kirikherra ees,
Orjaalanduses rooma, —
Siis sa oled mees!

Kumardelle maani maha,
Suudle „saksa“ kätt;
Ega's see ju maksa raha —
Oli libe mees.

Saks siis ametisse seab
Sind, eks ole gut?
Kes su hinge, südant näeb,
Sahkerda kui juut.

P. Fr. K.

(Katkend pikemast laulust.)

Kirjawastused.

Raudsikas. „Keskaja rom.“ tõlge ei ole just sile.
Töö on ka „M. M.“ jaoks liig pikk. Endiseid töösid
pole ma kahjuks näinudki. Küsitawa ühisuse liige pole
ma mitte ja sellepärast ei tea ma Teie küsimise peale
midagi wastata

Esimene Eesti pilke- ja naljaleht

„Meie Mats“

mis sõjaseaduse kestvuse ajani meelt parandama saadeti, on nüüd jälle waba ja ilmub fakt forda kuus. „Meie Matsi“ toetavad pea kõik meie paremad ja nooremad kunsti- ning kirjamehed. „Sellestwatse maailma“ kelmid ja pahategijad ei leia kunagi arnu tema „silma ees“. Ei ole ta ka ühegi fildkonna mõju all, nii ei ole tema sunnitud kunagi midagi „surruks waifi- ma“, nagu see meie ajal paljude juures wiisiks on.

Tellimine 1909 aasta peale on alanud.

Tellimise hind on 2 rbl. aastas, pooles aastas 1 rbl.

==== **üksik nummer maksab 10 kop.** =====

ja on kõikidest parematest raamatukauplustest saadawal.

Toimetus ja talitus on **Wiru uul. nr. 11**, Tallinnas.

Wene keeli adr.: „Meie Mats“, гор. Ревель, Глиняная ул. № 11.

Kuulutuste nonpareillerida 10 kop.

Wastutaw toimetaja **J. Jaason.**

L. Pirowitsch,

Wiru wärawas nr. 21,

torni kõrwal, loowitab suures wälja-
walikus kõikiugu

**taskuuriidid,
äratamise
ja teina-
kelladid,
kuld- ja hõbe-
• • asju • •**

imeodawate

hindadega,

mis Tallinnas weel ennemalt ei
ole olnud.

Eupaklikult

L. PIROWITSCH.

Kohasels jõulufingitufeks on:

„**Laene**“

ehk

„**Harju laulik**“.

M. Leithammeli uuemad luuletus-
jed. **Hind 20 kop.**

Saada parematest raamatukauplus-
test. Pealadu **M. Leithammeli** kirja-
tööde kontoris Tallinnas, Kullasepa
uul. nr. 8.

Eeltulewateks pühadeks!

loowitan iga seltii meeste- ja nais-
terahwa ning laste laapaid, kõrgeid
ja madalaid kalosiiidid, hommiku-
kingaid,

Kaukasia wiiltsapaid,
meesterahwa triikpeiu, kaelarätkuid,
lipiuid, nõõpiidid, trakiidid, willalt
aluspeiu, talwekubaraid, tuulumüt-
liid, mitmeiuguseid reiutarwituli,
lumadantliid, kottliid, korwiidid jne.

M. A. Dubas,

Kuninga uul. nr. 6.

Esimene ülemuse lubaga
awatud

Kirjatööde kontor,

Tallinnas, Kullasepa uul. 8

(isiekäik raamatukauplustest),

walmistab kõikiugu palwekir-
jalid, tõlkeid jne. paraja hinda-
dega. Töö headuse eest wastu-
tan. Sealtamas toimetatakse ka
majade müümiit ja ostmiiit.
Kontor on lahti hommiku kella
8 kuni õhtu kella 8.

A. Leithammel,

enne F. B. Wahtrik.

**Wanutamine ja
sheerimine**

on ainul:

Tallinnas, Maatri u. nr. 23,

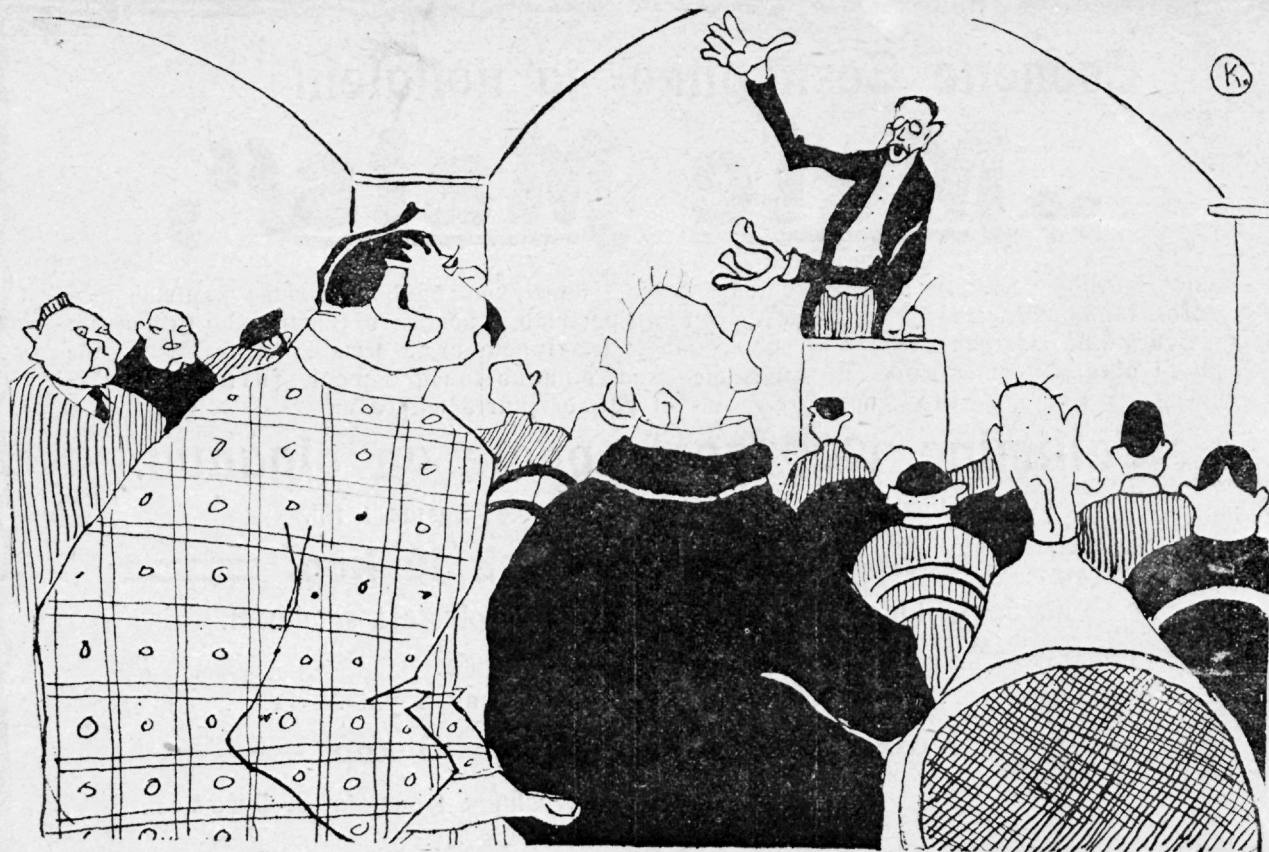
G. Birk'i

auru-wärwimise- ja keemial.
pub. wabrikus.

1904—1908 — 6 tuldauraha ja

„Grand-Prix“.

Wäljaandja: A. WEISERIK.

Kui v. Bitter salakoosolekut pidas.

Linnawalimiste eel
Ärewaks läks «nella» meel.
Bitter katus «hane» püüda,
Laskis mehed kokku hüüda.

Kaardikandjad tegid tööd
Terwed päewad, pooled ööd.
Kokku kutsuti kaksiaada
Meelit, kes käiwad «nella» rada.

Aga et ei sisse saaks
Need, kes asja nurja a'aks,
Tehi kaardid kriipludega —
Punaste ja linistega.

Siiski wiibis mõni mees,
Kel poln'd kaarti, laali fees :
Bäda sunnil Bitter pidi
Sisie laikma wastalili.

Bitter algas, awas suu,
Ütles : «Kui nowemberkuu
Weel alles wäike olema,
Mu juurde herrad tulema.

Nemad nõudma : wõtku ma
Oma hooleks ajada
Seda asja ; mina palub,
Et te' aujad herrad waalib.

Mina arwab — vollmacht-meis
Ei wõib wolikogu fees
Mitte olla : ta ei teab,
Mis on falsch, mis õigeks weab.

Waatma ! Palju herrad liin
Teadma, et on päris piin
Vollmacht-meis ees asju a'ada,
Õige lakia õigus laada.

Herra Wiispol teadma küll,
Et see asi nõnda hull ;
Waalima nüüd kandidadid,
Kes wõib olla linna . . . raadid.

Ah loo ! Nüüd ma ütleb weel
Selle waalimise eel,
Mis te' laama, kui te' waalib
Mees, kes lakste kafult hoolib :

Linnal olema hulk maad —
Meie herrad töotawad,
Et nad leda teile andma,
Waewatafuks kätte kandma . . .

Neddalt paar weel ootab me',
Uueste liis waalime,
Saame kuuglid plaffi tooma,
Kindla nimekirja looma.

Mis? Ei wõib, herr Tarakann?
Meid kaksiaada herrat on —
Me' wõib kuus meelit waalida,
Kandidadiks leadida.

Köhler! Teie kaart ei saab?
Miks te' mull' ei kirjutab?
Tööd mul wäga palju oleb,
Nii et meelde kõik ei tuleb.

Hustud herrad! Mis te' liis
Waidlema — see paha wiis —,
Kriipia tuletama meele,
Teete takistust me' tööle? . . .

Mis von Bitter kõigest lai?
Pooleli see asi jäi.
Einult tühja lori aeti,
Kandidadid koju jäeti . . .

Ime! Kaatre Kriitjan ka
Ei lait' ennalt walida.
Tarakann'gi tegi kära,
Ütles kandidadiist ära.

Mart Mõru.